

Armén

Väpnad strid - Här och nu och mot framtiden

Armén är en del av ett större sammanhang där vår förmåga i fält (där ute där uppgiften skall lösas) och arméns krigsförband måste vara interoperabla och hantera dagens konflikter likväl som morgondagens. Detta görs i gemensamma operationer med våra försvarsgrenar och tillsammans med våra partnerländer. Den väpnade striden mot en kvalificerad motståndare nationellt försvar skall vara dimensionerande då striden på marken är mycket komplex, dynamisk och med en snabb teknikutveckling.

Vi utmanas kontinuerligt av motståndaren på samtliga teknik- och förmågeområden. Målen för arméns förmåga måste därför sättas i relation till motståndarens förmåga och kapacitet. Lågt satta mål nås enkelt och i teorin men leder obönhörligt till förlust i praktiken.

Striden på marken sker där civilsamhället i stor utsträckning kommer att vara kvar. Armén är således där människor bor och verkar och våra soldater och officerare står långts fram och tar striden och ansvaret.

Redan i dag och i nära samarbete med industrin måste beslut tas för att vi skall vara snabbare och mer anpassningsbara än motståndaren. Här har Sverige alla de moraliska, teknologiska och personella förutsättningarna som krävs. Med kontinuerlig framtidsanalys, tydlig strategi och i ett totalförsvarsperspektiv kommer vi att lyckas.

En Armébrigad består av flera delar såsom stridsfordon, artilleri, sjukvårdstjänst, fältarbeten, luftvärn m.m. Stridsmiljön måste samordnas för att hantera alla de händelseutvecklingar som väpnad strid på marken innebär. Brigaden är den organisation som kan sammanhålla dessa system på ett framgångsrikt sätt. Brigaden är stridsenheten/laget som måste vara samspelat. Där arméns brigader sätts in är det område där FM ytterst har beslutat att avgöra striden på marken, enskilt eller tillsammans med andra.

För att bibehålla markoperativ förmåga och uthållighet måste armén därför kunna vinna de stridssituationer som krävs och hantera värdlandsstöd/tredje part tillsammans i gemensamma operationer. Som exempel kan nämnas markmålsbekämpning i samordning mellan arméförband och flygstridskrafter.

Planen är dock inget planering är allt, men genomförandet, det är på riktigt. En avgörande förutsättning för den väpnade striden är därför konkret samträning inom gemensamma operationer och med våra partnerländer.

Divisionsnivån är internationell norm där brigader, underrättelse- och jägarförband och tillförda förband bland annat samordnas. Division är följaktligen ett exempel på interoperabilitet. Men interoperabilitet är inte bara organisation och materiel. Centralt är en

gemensam syn på stridens förändring och att, enkelt uttryckt, kunna strida tillsammans redan i dag och innan det händer.

En armé som kan hantera den väpnade striden kan därför hantera övriga uppgifter. Att optimera för gråzon och/eller snäva internationella insatser leder fel och resulterar i en degenerering av vår förmåga till väpnad strid och sänker då tröskeleffekten.

Jag påstår att våra soldater och officerare tillhör de bästa i världen, där vår personal dagligen gör ett fantastiskt arbete både nationellt och internationellt. Vi är bra på att strida/slåss/verka med det vi har i dag. Vi gör det här och nu och dagligen i bland annat Mali, Irak och Afghanistan samt övar tillsammans med andra länder. Ett exempel på övning är Trident Juncture 18 i Norge där våra förband stred synnerligen väl och fick mycket hög respekt och beröm från andra länder. En strid vi genomförde tillsammans med finska förband. Vi kommer följaktligen alltid att strida med det vi har och så länge det krävs. Men Armén behöver ha fler kvalificerade förband som möjliggör att vi kan strida i flera riktningar och strategiska områden. Därmed minskar vi också vår nationella risktagning.

Här och nu arbetar vi bland annat med att lyfta våra två brigader. Ser vi i perioden mot år 2025 så behöver armén tillväxa och ges en materiel utveckling. Initialt med tre brigader, med I19 i Boden, P4 i Skövde och P7 Revingehed som bas. Två stridsgrupper varav en på Gotland, P18, och en i Mälardalen, LG, samt en divisionsledning. Parallellt sker självklart utveckling av samtliga Arméns krigsförband.

Tillsammans med nytillförd och moderniserad materiel blir då armén den stabiliserade roll på marken som behövs. Deltat mot nuvarande förmåga är således stort och därför krävs en tydlig utveckling av arméns förmåga i fält inom ramen för omvärldsläget och kraven på det framtida stridsfältet.

Att vi har en utveckling framför oss är således uppenbart. Med teknik som redan finns i dag och med fortsatt teknikutveckling med billiga sensorer, till exempel drönare, långgräckviddiga bekämpningssystem, stridsfordons/stridsvagnsutveckling, robotsystem och en utveckling inom AI så ser vi också nya kombinationer av system vilka vi skall exploatera och samordna i vår strid.

Avslutningsvis: För fortsatt utveckling behöver Armén:

- tillväxa personellt och med fler krigsförband. Övergripande till tre brigader, två stridsgrupper och en divisionsledning.
- ökad samträning med våra partnerländer. Övningar i divisions ram med deltagande av samtliga förmågor/förband i nära utveckling med teknik och operationskonst.
- materiel/teknisk uppgradering och nyanskaffning inom initialt en 5-10 års period och vidare mot år 2035

Arméns förmåga är attraktiv och efterfrågad bland våra partnerländer och internationellt. I ett operativt sammanhang måste vi öka antalet efterfrågade arméstridskrafter för nationellt försvar samt internationella samarbeten. Detta är en bärande del av vår säkerhetspolitik! Besluten för morgondagen tas i dag. Armén är beredd!!